

Op deze portretfoto staat een vrouw die recht in de camera kijkt. Ze valt op, heeft hoge jukbeenderen, volle lippen en ogen die bijna zwart lijken.

Het licht schijnt op haar voorhoofd en neusbrug. De rechterkant van haar gezicht bevindt zich in de schaduw.

Ze draagt een grote hoofdbedekking.

Aan weerszijden van haar hoofd, naast haar ogen, zitten ronde apparaten die lijken op camera's, met ronde rode lampjes in het midden. Ze zijn gericht op de kijker.

De apparaten zijn verbonden met elkaar door kabels die op stelen van planten lijken.

Op haar hoofd liggen bleke, bemoste ovale vormen.

Het zouden bloemknoppen of zelfs champignons kunnen zijn.

Ze draagt een lichtgekleurde blouse met een hoge kraag.

Het lijkt alsof er groen mos en gras uit de stof groeien.

Deze boeiende en opvallende figuur, een symbiotische mix van het technologische en het natuurlijke, is geplaatst tegen een zwarte achtergrond.

Ik ben Heidi Rondak en ik ben een fashionfotograaf.

En hoewel deze afbeelding op een foto (en op mijn eigen werk) lijkt, is dat het niet.

Er is geen camera voor gebruikt, geen studio en het model in het midden bestaat niet.

Dat komt omdat ik deze afbeelding in januari 2024 met kunstmatige intelligentie, AI, heb gemaakt.

Met software voor generatieve AI kun je foto's zoals deze maken met geschreven aanwijzingen.

Als je een afbeelding wilt maken in een van deze programma's, kun je gewoon beginnen door het woord 'verbeelding' in te typen.

Dit woord suggereert dat je een afbeelding wilt maken van een wereld of toekomst die nog niet bestaat.

Ik probeer AI zo te gebruiken dat het afbeeldingen maakt van een toekomst waarin alle technische, ecologische en sociale dromen samenkomen.

Generatieve AI leert van wat al beschikbaar is.

En deze programma's worden geïnspireerd door een grote verzameling inhoud en informatie die al bestaat, van sciencefiction tot films, boeken en meer.

Daardoor zijn de mogelijkheden van wat het nu al kan produceren bijna onbeperkt.

Het maken van afbeeldingen zoals deze laat zien hoe krachtig en meeslepend AI is.

Maar de komst van deze technologie brengt ook vragen en uitdagingen met zich mee.

Eén daarvan is dat het ons dwingt om opnieuw na te denken over creativiteit, wat het betekent en hoe we het gebruiken om onszelf uit te drukken.

De essentie van creativiteit ligt in ons vermogen om bestaande concepten op verschillende manieren te combineren.

Dit is hoe we ons iets nieuws voorstellen. We voegen ideeën en elementen die we al kennen samen en creëren iets visionairs, iets anders.

Afhankelijk van hoe je het bekijkt, kan AI een bedreiging vormen voor de menselijke creativiteit, óf deze juist versterken.

En ook al is het programma dat ik gebruikte gericht op het maken van beelden, generatieve AI laat ons ook nadenken over de woorden die we gebruiken.

Dat komt omdat we onze geschreven taal gebruiken om een beeld tot leven te brengen.

Dit is fascinerend, omdat het ons doet stilstaan bij ons begrip en gebruik van woorden, vooral als het door AI gegenereerde beeld er niet uitziet zoals we in gedachten hadden.

De betekenis van woorden kan sterk variëren. Ze hebben individuele definities, maar zijn ook afhankelijk van de context en ontelbaar veel andere factoren.

AI-programma's vatten woorden vaak heel letterlijk op, waardoor we gedwongen worden om van perspectief te veranderen en ons aan te passen aan het leerproces van de machine.

Het tempo waarin AI zich heeft ontwikkeld en is uitgerold in alle lagen van het leven en op het werk heeft sommige mensen bezorgd gemaakt over de toekomst, maar ik ben er optimistisch over.

Deze afbeelding is een voorbeeld van die positieve kijk erop.

Het laat zien hoe de natuur altijd deel zal uitmaken van de menselijke identiteit, zelfs nu technologie een steeds grotere rol in ons leven speelt.

De technologie op deze afbeelding is niet opdringerig, het is verweven in wie ze is en de natuurlijke elementen bestaan gelukkig naast elkaar.

Het meest ongewone deel van de afbeelding zijn misschien wel de apparaten die ze aan de zijkant van haar hoofd draagt.

Het lijken opletende camera's in de vorm van een oog aan weerszijden van haar symmetrische gezicht.

Toch blijkt uit haar zelfverzekerde en krachtige uitstraling dat ze geen belemmering voor haar zijn, maar dat ze bij haar horen.

De futuristische lenzen zijn op de kijker gericht. Dit duidt op een onbekende intentie.

Het kan voelen alsof technologie ons in de gaten houdt. Niet per definitie op een onheils Spellende manier, maar misschien om van ons te leren of ons leven te verbeteren.

De afbeelding is een samenspel van perspectieven - iets wat fotografen graag doen.

Misschien dat camera's ooit als accessoires worden gedragen of aan het lichaam worden bevestigd om ons beperkte zicht te verbeteren.

Wat de toekomst ook brengt, als fotograaf kan ik me een toekomst zonder camera niet voorstellen.

En hoe ver AI ook gaat, het zal camera's nooit vervangen.

De camera vraagt ons niet om een verbeelding, omdat die dat niet nodig heeft.

De camera legt vast wat er al is, wat echt en tastbaar is.

Ik vind het leuk om in mijn werk te experimenteren met de mogelijkheden van AI, omdat ik denk dat het mijn werk kan verbeteren.

Ik kan de technologie gebruiken als bouwsteen of om bestaand beeldmateriaal te verbeteren.

En hoewel fotografie niet zal worden vervangen door afbeeldingen die door AI zijn gegenereerd, kan het ons wel inspireren om de grenzen van afbeeldingen nog verder te verleggen.

Net als met alle tools gaat het erom wat we ermee doen.

AI kan het creatieve maakproces voor concepten vereenvoudigen en creatieve intenties terugbrengen of verbeteren door ze in een vroeg stadium te visualiseren.

Soms droom ik van de fotoshoots die ik niet heb gedaan.

Dan schakel ik AI in en breng ik mijn droom tot leven.

Op deze manier krijg ik een beeld van iets wat nog niet is gebeurd.

Het helpt me een voorstelling te maken van de toekomst.